

ДОБРУДЖАНСКИ  
ГЛАСЪ

СТР.

1

НА ВЕСТНИКЪ

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

ул. „Царина Йоанна“ № 23

Телефон № 150

ОСНОВАНЪ ПРЕЗЪ 1923 ГОД.

КАТО ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКОТО

МАЛЧИНСТВО ОТЪ РАМЪНИЯ

РЕДАКТИРАТЪ: Л. П. СТАНЧЕВЪ И Я. Х. ЯНЕВЪ

Брой 461

Добричъ, сѣбота 31 май 1941 год.

Година VI

ТАРИФА НА ВЕСТНИКА:

|             |          |         |
|-------------|----------|---------|
| АВОНАМЕНТЪ: | 1 година | 280 лв. |
|             | 6 месеци | 150 "   |
| за България | 3 месеца | 80 "    |

Годишенъ абонаментъ за чужбина . 560 "

ОБЪЯВЪ: официални по 2-50 лв. на кв. см.  
 търговски — по споразумение, годишни и вън-  
 чални по 60 лв. на публикация, въ хрониката  
 по 10 лв. за гармонденъ редъ. На абонати спе-  
 циални условия

## Два вида присъди

1. На 28 май 1941 год. Силистренския Областенъ Съдъ осъди Асенъ Петровъ, който миналата есенъ уби известия Йорданъ Лефтеровъ отъ Силистра, на 10 (десетъ) години строгъ тъмниченъ затворъ, 15 години лишението отъ граждански права, и гражданско морално и материално обезщетение отъ 60,000 лева.

1. Презъ 1938 година румънския съдъ въ Къларашъ издаде оправдателна присъда за цинцарина Ионъ Патони, който презъ 1931 година уби вървѣцъ центъра на Добричъ доблестния защитникъ на българитѣ отъ Добруджа Христо Стефановъ, членъ отъ 6-курския сенатъ.

Ионъ Патони бѣше провъзгласенъ за румънски националенъ герой, а братята му още живѣятъ въ гр. Г. Джумая — България.

II. Презъ 1936 г. Кюстенджанския Апелативенъ Съдъ, който съдеше всички политически престѣпления, извършени въ южна Добруджа, оправда седемъ бѣхъ цинцарина, които бѣха посочени като главни виновници за вартломеевската нощ, когато бѣха убити трима левенти българи отъ с. Конакъ, добришко, бѣха обезчестени много български жени и момичета и бѣше опустошено това хубаво българско село.

III. Презъ 1935 г. Кюстенджанския Апелативенъ Съдъ оправда румънеца Илие Къора, който уби невинния български селянинъ отъ с. Чаталаръ, балчишко.

И следватъ оправдателни присъди безчетъ, колкото сѣ убититѣ беззащитни българи отъ този хубавъ край...

## ОСТРОВЪ КРИТЪ Е ОКОНЧАТЕЛНО ЗАВЪЗЕТЪ

АНГЛО-ГРЪЦКИТЪ ВОЙСКИ СЪ РАЗБИТИ, ПРЕСЛЕДВАНИ И ПЛЕНЕНИ

Берлинъ 30 (Г. Т. А.) Битката въ о-въ Критъ е вече окончателно решена. Британскитѣ войски сѣ въ паническо отстъпление. Германцитѣ взеха нѣколко хиляди пленници, повечето отъ които сѣ англичани и гърци. Една богата плячка падна въ германски ръце, между която и голѣмъ брой отъ леки и тежки оръжия. На 27 и 28 май упоритата съ-

протива на англичанитѣ бѣше сломена.

Вчера германскитѣ войски продължиха нападенията си при ужасна горещина и единъ много труденъ теренъ. Неприятеля бѣ разбитъ навсѣкжде и отстъпва, преследван оубило отъ нашитѣ войски. Населението на острова едва из-

живѣва ужаситѣ на войната, като презъ цялото време на боевъ се е криело при най-неизгодни условия. Навсѣкжде се слуша явно методуване противъ англичанитѣ, които до последния моментъ сѣ заблуждавали народа, че войната скоро щѣла да бѣдеспечелена отъ тѣхъ.

НОВЪ ДЮНКЕРКЪ:  
ОПРАЗДВАНЕТО НА О-ВЪ КРИТЪ

Берлинъ 30 (Г. Т. А.) Разбититѣ и преследвани отъ германцитѣ британски войски бързо и въ пълнѣ безпорядѣкъ се оттеглятъ къмъ южното крайбрежие на островъ Критъ, отъ кждето се надяватъ да бѣдате натоварени на кораби за Египетъ. Въ водитѣ на канала Каносъ германскитѣ шуки причиниха голѣми поражения на английската флота.

Множество военни и търговски кораби бѣха потопени. До утре острова ще бѣде причистенъ отъ английски войски, по-го-

лѣмата частъ отъ които ще бѣдате пленени. Заловенитѣ гръцки войници сѣ въ крайно окаяно положение.

Багдате 30 Съпротивата на иракската армия напоследѣкъ доста отслабна, поради значителното намаление на бойнитѣ муниции, които нѣма отъ где да се доставятъ. Това още не е отслабило съ нищо духа на биещитѣ си араби които скоро ще бѣдате щедро подпомогнати.

## ТУРЦИЯ не иска ни педя ЗЕМЯ

Цариградъ 30 (Г. Т. А.) Директора на в. „Тахвир-евкяръ“ съобщава на вестника си отъ Анкара следното:

„Нѣма на лице никакви причини за отклонение на турската по-

литика отъ досегашнитѣ й традиционни и здрави основи, успѣшно следвани и тѣй щастливо доловени до този моментъ за спасението на страната. Ние не желаемъ нищо отъ никого на

земята, но не ще търпимъ да ни се отнеме ни най-малко, отъ земята ни и да се нахърни по този начинъ нашата териториална цѣлостъ.

Тия редове на голѣмия турски журналистъ идатъ да опровергаватъ по най-категориченъ начинъ нѣкои твърдения напоследѣкъ за нѣкакви териториални аспирации на Турската република.

## ПОИСКАНИ СЪ ОБЪЯСНЕНИЯ ЗА

## престуването на герм. дипломатъ

## ВЪ СЪЕДИНЕНИТЪ ШАТИ

Мю-Йоркъ 30 „Колумбия бродкастингъ системъ“ съобщава, че германското външно министерство е заповядало на германския посланикъ въ Вашингтонъ да започне незабавно анкета относно престуването отъ страна на американската полиция на бившия германски посланикъ въ Виена Ритъ, който

бѣ отишълъ въ Съединенитѣ Шати, като частно лице.

Говорителя на Вилхемштрассе заявля днесъ по този поводъ че Ритъ въ момента на престуването му нѣмалъ никакви връзки съ германското правителство и че неговата виза за влизанне въ Шатитѣ е била съвсемъ редовна.

## „Отнисамъ незабравими спомени отъ България“

Заяви министъръ Крайникъ

София (по телефона) Преди да напустне страната ни, г-нъ Никифоръ Крайникъ, румънския министъръ на пропагандата, който бѣше гостъ на нашето правителство три дни, заяви следното предъ столичнитѣ журналисти:

„Моето посещение въ България ми даде поводъ да отнеса незабравими спомени отъ страната и народа ни. Приема, който дружеството на столичнитѣ журналисти даде въ моя и на сътрудницитѣ ми честь е едно великолепно доказателство за добритѣ отношения между дветѣ наши страни.

Презъ време на пребиваванieto ми въ ва-

стана ли значителни манифестации противъ Велико — Британия, чийто поведение срещу Франция ставаше по-враждебно и по-предизвикателно.

шата страна печата има голѣмата роля да улесни и да популяризира добритѣ желания за приятелски отношения между България и Румъния, което и двата народа взаимно желаятъ.

Ауденцията, съ която Н. В. Царьтъ благоволи да ме удостои бѣ кулминационната точка на моето посещение въ вашата страна. Азъ стнасямъ дълбоко чувство на възхищение отъ мждростта и духовната издигнатост на Царьтъ на българитѣ, така сжщо и голѣмата ми благодарностъ за високото отличие, съ което бѣхъ удостоенъ отъ Н. В. Царьтъ.

Приятенъ дългъ е за менъ да изкажа най-искренни благодарности на българското правителство и на представителитѣ на културнитѣ, научни и по-

литически институти и лица въ България за голѣмото внимание, съ което бѣхъ обкржженъ презъ време на пребиваването ми въ вашата хубава страна“.

Отъ Русе, преди да напустне България, г. м-ръ Крайникъ е изпратилъ телеграма до българското правителство, съ която сърдечно благодари за приема.

Токио 30 (Домей) Въ официалната декларация на японския външенъ министъръ, направена днесъ предъ печата още веднажъ бѣше изрично подчертано, че Япония остава напълно вѣрна на тристранния пактъ и на силитѣ отъ остая. Ако съединенитѣ Шати се опитатъ да уязвятъ военна Германия тѣ веднага ще се натъгнатъ на японската морска и военна сила.

ФРАНЦИЯ ПРОТЕСТИРА  
СРЕЩУ АНГЛИЯ

Виши 30 (Хавасъ офи) По личното нареждане на държавния глава маршалъ Петенъ министъра на външнитѣ работи изпрати чрезъ посрѣдничеството на американския посланикъ една протестна нота до английското правителство, съ която изказва недоволството на френското правителство за бомбардирането на

Сваксъ отъ британски бойни самолети. Нотата е редактирана въ доста остъръ тонъ. Тя още не се коментира отъ тукашния печатъ.

Парижъ 30 (ВП) Бомбардирането на Сваксъ предизвика възмущение зъ тукашнитѣ френски срѣди, които нескриваха растящата си злоба къмъ бившия съюзникъ на Франция. Отъ Виши се съобщава, че снощи тамъ сѣ

# ЖОРЖЪ НУРИЖАНЪ И БЪЛГАРИЯ

„Българският народ има много приятели — чужденци, но най-заслужилите от тях са онези, които в време на българска всеобща радост са били искрени и в време на скръб и нещастие — са били смирени в готовността си да му бъдат полезни“.

Р. ФЛЮРИКЕ

Жоржъ Нурижанъ — човъкът и мислителът, е единият редък, вярно и заслужил приятел на нашето племе и то в време на радост и на скръб. Цялото негово духовно творчество — отличаващо се с удивителна плодovitост, духовна динамичност, литературна пестрота и остър културно-исторически усѣтъ, може да се опиричи на една разнородна ботаническа градина, в чийто най-хубави и гиздави алеи се оглежда и благоухае българския дух, народен гений, племенни добродетели и историческо величие. Родовият белег на човѣка, писателя, журналиста и общественика Жоржъ Нурижанъ, е неговата незыблена любов към българския народ — чийто пламенна участъ се внесри у душата на „чужденца“ Нурижанъ по всестранен начин, който е един истински уникум не само в нашата литературна, но изобщо и в културната ни история; неговата идеалогическа и човѣшка вѣрност към българския народ и смѣлостта му да служи на нашето отечество с всички сили и при всички обстоятелства. В нашата преса се явяват от време на време откъслечни наброски за Ж. Нурижанъ, но тѣ предимно засѣгат творчеството на Нурижана в всичката свойственна нему дълбочина на мисълта и широчина и топлота на чувствата, но не и неговото отношение към второто му, избрано отечество — България, въ което обстоятелство според насъ трѣбва да се търси главната заслуга на Ж. Нурижанъ. Защото Ж. Нурижанъ е най-малко толкова българинъ, колкото и избраниците — добри българи: той не живѣе само в България, не говори само чисто български, не само чувства, но и мисли като българинъ. И когато следъ Свѣтовната война надъ България припадна тежкия облак на всенародната скръб и униние, много приятели-чужденци, па и наши рождени българи-родоотстъпници намѣриха за „благоразумно“ и „практично“ да прегърнатъ неомислята на единъ времененъ идеологически мимикризъм и самонаглеждане, и да забравятъ българския народъ въ единъ отъ най-критичнитѣ моменти на неговото историческо съществуване т. е. тогава, когато той се най-нуждаеше отъ тяхната помощ. Тѣзи наши и чужди мними доброжелатели и добродетели на българския народъ, за които важатъ думитѣ на апостола Павелъ, че „думитѣ безъ дѣлата сѣ мъртви“, бѣха въ сжнностъ сухи коренища и недорасли издѣлки въ духовната нива на българския родъ и родина, които своевременно бѣха изплевени като вредни бурени. Една друга група отъ чужди писатели, журналисти, учени — това бѣха истинскитѣ наши приятели, не се посолеха въ тѣзи сѣдбоносни времена за българския народъ и държава, да застъпятъ недвусмислено и твърдо, всегласно и смѣло становището на българската национална правда и отечествена цѣлостъ. Въ челната редица на тѣзи чужденци — които бѣха и си останаха наши приятели, и които се опитаха съ освежителната струя на своето международно влияние да подхванатъ пламъка на

загасващата клуда на българскитѣ отечествени идеали, бѣше и г. Жоржъ Нурижанъ. Дори и нѣщо повече: той бѣше гѣхниятъ най-вѣренъ, смѣлъ и неуморимъ претореянецъ. Неговиятъ остър мечъ въ неравната борба срещу неправдата, лѣжа и подлостта срещу българския народъ, бѣше доблестната му мисълъ, която никога не се притѣпи и не заглѣхна когато се касаеше да се помогне на нашата родина. Като сърцеведъ и познавачъ на българската душа и битъ, Ж. Нурижанъ обикаляше България и въ прѣкъ досѣгъ обнадеждаше и стопляше душата на българина въ магята на своето слово, защото той по-добре отъ всѣкого знаеше, че унинието е само една временна проява на българския дух — който още майчината кърма превръща въ калена стомана. Въ стотици статии, речи, фелетони, биографии и други творби, като червена нишка се провираше основната мисълъ на Нурижана: „Българи, Вашето народно страдание иде отъ хората — зависливи съседи, но правото Ви да притежавате земитѣ завещани отъ дѣдитѣ Ви, е изречено отъ Бога и благословено отъ вѣковетѣ“. Жоржъ Нурижанъ не само обхожда „черната“ сръбско-българска граница, но той смѣло заяви на малкитѣ и голѣмитѣ таки наречени „победители“, които се бѣха отдали съ една азияска пищност и самозабравъ на своето мнимо победно опиянение, че насилнието и дивиятъ пристѣпъ на тиранията срещу всичко българско не сѣ вѣчни, а правдата и свободата на които героичниятъ български народъ е билъ тука на Балкана, първиятъ и ще бѣде последниятъ копиеносецъ. Творчеството и характера на Нурижана излъчватъ неговитѣ добродетели и заслуги къмъ България: вѣрностъ и любовъ къмъ всичко българско и дѣловита смѣлостъ въ всеотдайната му служба по неравния досегашенъ друмъ на българскитѣ национални идеали. Като примѣръ за това вземете не само книгата му „Приятели на България“, „Българското величие“, „Сто града ме слушатъ“, но и неговата творба „Стожери на българската литература“. Това е преди всичко творческата критика на една културна душа. А една критика за да бѣде творческа не трѣбва да е само безпристрастна, но преди всичко по форма безобидна и посъдържание психо-аналитически

вѣрна: тя не трѣбва да унищожава, а да създава, не да разделява, а да обединява, не да отчайва, а да обнадеждава. Литературната критика на Жоржъ Нурижанъ на българскитѣ писатели и поети е преди всичко жива: тя не си служи съ изкуствена ретушировка, но не се стреми и да постави себичния духовенъ ликъ на личността — творецъ въ мъртвата рамка на една скована доктринерска мисловностъ. Ж. Нурижанъ сочи на младитѣ издѣлки въ нашата литературна градина пътѣтъ на свѣтлината и слънцето, подъ чийто благотворни пролѣтни лѣчи всичко живо може да израстне, закрепне и бѣде полезно на родината и човѣчеството; на по-старитѣ, закрепнали вече литературни издѣлки и клончета отъ дървото на българската словесностъ, Ж. Нурижанъ опредѣля обѣга на тяхното значение и влияние, за да може по такъвъ начинъ да бѣде възможно не само едно хармоническо и творческо взаимодействие между самитѣ тѣхъ, но да се създаде и единъ жизненъ просторъ и за подрастващитѣ по млади сили. И въ това отношение заслугата на Ж. Нурижанъ е заслуга къмъ българския народъ.

Когато днесъ българския народъ е вече обединенъ и щастливъ, когато майката-родина прибра въ своитѣ свободни обятия и изстрадали свои чедъ, мораленъ и исторически дългъ е на нашата обществена мисълъ да даде една препенка на заслугитѣ и на грѣшкитѣ: да порицае виновнитѣ и да възхвалява и възвести заслугитѣ. Да даде на цезаря цезаревото и на кесаря кесаревото. Това е една морална повеля особено къмъ чужденцитѣ — приятели на нашия народъ. И ние знаемъ, че днесъ, когато България се разраства и разцѣтва всестранно и стихийно подобно на една градина, внезапно озарена отъ слънчевитѣ лѣчи, която е била дълго време държана далечъ отъ тѣхъ, Ж. Нурижанъ се радва заедно съ насъ: неговата радостъ е българска радостъ. Нашъ дългъ е да благодаримъ за заслугитѣ му къмъ нашата родина и да му пожелаемъ искрено да запази свежестта и всестранната плодovitостъ на своитѣ творчески сили, за да бѣде и занаятъ полезенъ на своето второ отечество — България, което се гордѣе съ него.

Асенъ Ив. Боевъ

## КУРСЪ ЗА ВЪЗПИТАТЕЛКИ ВЪ ДЕТСКИТѢ ДОМОВЕ ВЪ ДОБРУДЖА

Съюзътъ за закрила на децата въ България ще уреди презъ месецъ юлий т. г., едномесеченъ курсъ за подготовка на персонала за дневнитѣ детски домове въ Добруджа.

Въ курса ще се приематъ кандидатки отъ Добруджа, които отговарятъ на следнитѣ условия:

1. Неомжени на възраст отъ 19—30 години.
2. Завършили българска гимназия и най-малко шести класъ на гимназията.
3. Да бъдатъ здрави, безъ семейни задължения и съсклонностъ и призвание за работа

съ деца, — съ задължение да работятъ поне една година въ заведения за общественно подпомагане на деца, уредени отъ Съюза за закрила на децата въ Добруджа.

Следването на курса ще бѣде бесплатно, като ще бѣде уреденъ и безплатенъ пълнен пансионъ за курсисткитѣ.

За записвания и подробни сведения, желающитѣ да се отнесатъ до председателя на Добришкия клонъ на съюза, Н. Благовоество Архирейския намѣстникъ гр. Добричъ, ул. 25 Септемврий срещу църквата „Св. Георги“.

Г-ДА СИЙКА БЛАГОЙ ФАНЕВА

И  
Г-НЪ НИКОЛАЙ ДАМЯНЪ ГЕОРГИЕВЪ

ще се вѣнчелятъ въ недѣля, 1 юний 1941 г.,  
16 часа въ катедралната църква „Уоп.  
Пр. Богородица“ — Варна

Настоящото замѣня случайно пропуснати покани

Кумуватъ съвѣйство г-жа и г-нъ ИВАНЪ П. ИВАНОВИ

За телеграми: ФАНЕВЪ — Варна

ВАРНА

ДОБРИЧЪ

## ТЕКСТИЛНАТА ИНДУСТРИЯ НА АНГЛИЯ ВЪ УПАДЪКЪ

Защо губи Англия своето ръководно мѣсто въ памучното производство. Пълненъ застой на работата въ Ланкаширъ. Закриване борсата за памукъ въ Ливерпулъ.

Известното германско списание „Ди Виртшафт“ разглеждайки причинитѣ за закриването на свѣтовно известната борса за памукъ въ Ливерпулъ, пише: до скоро въ Ливерпулъ се опредѣляше пазарната цена на памука въ цѣлия свѣтъ. Тамъ се сключваха сдѣлките съ американски, египетски, индийски, аржентински, канадски, бразилски и китайски памукъ. Отъ решенията на Ливерпулската борса зависѣше не само какви цени ще получатъ разнитѣ качества памукъ, но и какви цени ще получи производителъ и на какви цени ще го купуватъ консуматоритѣ въ цѣлия свѣтъ. Сжщото се отнася и до всички текстилни произведения изработени отъ памукъ. Като е известно Ливерпулската борса бѣ открита преди около 150 години, т. е. по времето, когато започна да се създава прочутиятъ текстиленъ центъръ въ Ланкаширъ. Въ продължение почти на цѣлото столѣтие за всички страни, вносителки на памучни текстилни произведения, Великобритания бѣ привилегированъ доставчикъ. Освенъ това Ливерпулъ бѣ най-важниятъ транзитенъ пунктъ, презъ който се отправяха памучнитѣ произведения по разнитѣ страни въ свѣта. Следъ голѣмата война, обаче, английската текстилна индустрия отъ Ланкаширъ получи въ Япония, Германия, Белгия, Италия и Чехословакия сериозни конкуренти. Дори самата индийска текстилна индустрия започна сериозно да застрашава интереситѣ на ланкаширскитѣ индустриалци. Странитѣ, които до тогава бѣха принудени да си до-

ставятъ отъ Англия всички видове памучни текстилни произведения, започнаха сами да ги изработватъ. Поради тази причина много текстилни предприятия въ Ланкаширъ трѣбваше да пристѣпятъ къмъ ликвидация. Така се появи и безработицата, която продължава все повече да се увеличава и то въ единъ отъ най-важнитѣ английски индустриални центрове. По настоящемъ текстилната индустрия въ Ланкаширъ е въ пълненъ упадъкъ. Следъ приключването на настоящата война, която ще има въ резултатъ края на английското свѣтовно господство и едно по-правилно разпределение на свѣтовнитѣ блага между всички народи, бждещето на борсовитѣ спекуланти отъ Ливерпулъ и тѣхнитѣ съдружници отъ Ланкаширъ съвсемъ не се чертае розово. Тѣ ще трѣбва да се простятъ съ своитѣ милионни печалби, които по най-безогледенъ и жестокъ начинъ свличаха отъ гърба на производителъ и консуматора. Закриването на ливерпулската борса потвърждава по най-яркъвъ начинъ не само факта че Англия е загубила монопола си за дирижиране на ценитѣ на памука и памучнитѣ текстилни произведения, но и доказва за липсата на какъвто и да било вносъ или износъ, като последиствие отъ ефикасната германска блокада на острова. Не трѣбва да има никакво съмнение, че следъ закриването на борсата за памукъ и памучни произведения въ Ливерпулъ, ще последватъ въ Англия и други ликвидации на подобни спекулантски предприятия.

## КУПУВАМЕ ПАРЕНЪ ЛОКОМОБИЛЪ или полустабилна ПАРНА МАШИНА

отъ 15 до 20 ном. к. с. употребявана, добре запазена.  
Оферта на Д Е В Е К О — Бургазъ  
като се посочи мѣстото където се намира машината.  
337-2-2

## =Парна машина=

полустабилна или стабилна, купуваме въ  
брой. Цена и кратко описание до:  
Странджански Районенъ Горски Кооп. съюзъ  
233-3-1 „Царъ Крумъ“ 3 — Бургазъ.

# КОМИСАРЪТЪ ЗА ДОБРУДЖА ЗА ПОЗЕМЛЕНИЯ ВЪПРОСЪ

**ВЪ с. СПАСОВО**

**Продавамъ**

1. Една вършачка ЛАНЦЪ съ барабанъ 150 см., всичките лагери счмени, винчъ и каишите включително и голъния.

2. Единъ тракторъ ХАУЪ ПАРЪ 18-36.

Нито вършачката, нито трактора се нуждаятъ отъ ремонтъ.

3. Два цинкови 200 литрови варели и 4 желъзни 400 литрови.

**Господинъ Ивановъ--Силистра**

# ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

Информационен ежодневник за обществен живот, стопанство, културен подем и широка разгласа

## ПЪРВИЯ ПРАЗДНИКЪ НА СВ. СВ. КИРИЛЪ И МЕТОДИЙ ВЪ СЕЛАТА

### с. Шабла

Двадесет и няколко години чакахме да дойде денят, въ който да чуем българското слово и реч. Тоя ден дойде. Колко много радостни съзвониха, когато за първи път отпразднувахме деня на нашите просветители св. св. Кирилъ и Методий, особено когато за първи път чуваме наш български учител да говори за великото дѣло на двамата свѣти братя.

Предъ всички шабленци на специално построен аналой следъ молебень говори учителъ г. Петъръ Георгиевъ Игнатевски. Последниятъ думи на високо патриотичната му реч бѣха изпратени съ нескончаемо „ура“. Това бѣше втората реч на тоя буденъ българинъ която направи отлично впечатление и събуди въ сърдцата и душитъ най-хубави чувства за родината. Съ това той доказа, че не е само учителъ на малките, но и опора на старите въ лицето на когото виждатъ единъ отличенъ българинъ. Нека пожелаемъ, щото и за бъдаще да чуваме такива слова за слава и чест на българското учителство и гордостъ на България.

### с. Ези-бей

Следъ двадесет и седемъ годишно робство, за пръвъ път нашите народни учители откриха духовните ценности на първите учители и възрожденци. Никога въ селото не сме се радвали толкова много, отколкото сега на голѣмия празникъ на българската просвѣта. Пламенното слово на учителката отъ селото ни дълбоко затресе всички присѣжтстващи. Тя описа съ една чудна последователностъ нашата книжковност подъ гръцкото духовенство и турското политическо робство, както и робската участъ на освободена Добруджа. Издекламираните стихотворения и изпълнения на хоровете пѣсни отъ учащите се въ нашето село още повече увеличиха възторга на присѣжтстващите, които ги възнаграждаха съ бурни ръкоплескания.

Сжщиятъ денъ следъ обѣдъ, по единъ много тържественъ начинъ, посрещнахме свещеника огънь, на чело съ свещеника, учителитъ и много селяни. Свещениятъ огънь бѣ отнесенъ въ църквата, ждето отецъ П. Атанасовъ произнесе трогателна речъ.

Следъ това Дим. Поповъ, съ хубави думи описа дейността на покойния учителъ Димитъръ Минчевъ, неговитъ голѣми заслуги за просвѣтната дейностъ въ селото ни презъ румѣнското робство и трагичната му смъртъ въ румѣнската обществена безопасност.

Днесъ читалището отъ селото ни носи негово име.

## СУЕЦКИЯ КАНАЛЪ

Колкото повече силитъ на Осьта се настаняватъ въ Срѣземно море, толкова повече Суецкия каналъ привлича вниманието на всички, които следятъ хода на днешната война.

Замисленъ отъ Фердинандъ Лесепс, тоя каналъ започна да се строи презъ 1859 год.

Неговото прокопане продължи 10 години до ноември 1869 година. Той коствувалъ 876 милиона франка и има 160 км. дължина, 60-100 м. ширина съ дълбочина 8 метра.

Въ Срѣземно море, каналътъ започва при Портъ Саидъ и, следъ като преминава презъ тия езера, се съединява съ Червено море при Суецъ-Портъ Терофикъ.

Повече отъ една трета отъ акциитъ на Суецкия каналъ се намиратъ въ английски ръце, при все че тѣ отначало сж били противъ осъществяването на тоя голѣмо предприятие.

Правилникътъ за плуване презъ Суецъ билъ подписанъ презъ 1888 год. отъ всички европейски сили. Споредъ този правилникъ, плуването на военнитъ и търговски параходи на всички страни е абсолютно свободно, както въ мирно така и въ военно време. Това положение е било потвърдено и въ Версайския договоръ.

Презъ канала сж минали презъ първата година (1870 г. 486 параходи съ 437,000 тона а въ 1938 г. (последната статистика) 6171 параходи съ общо 34,418,187 тона за които е събрано сумата отъ 1,625,612,000 златни фр.

Миналитъ презъ канала параходи въ 1938 година се разпредѣлятъ по знамена, както следва: Англия 3028 параходи; Италия 964; Германия 499; Холандия 476; Норвегия 235; Гърция 199; Япония 100 и т. н.

Въ сжщата година сж проплетували 480.000 пжтници.

Трафикътъ на стоки е билъ въ 1880 г. 380.000 тона, а въ 1938 г. 28.779.000 тона.

Отиващите параходи отъ Англия за Аденъ, които минаватъ презъ Суецкия каналъ, сксяватъ своя пътъ съ 10.900 км. въ сравнение съ пжтя презъ нощъ Добра Надежда и съ 8.000 км. въ сравнение съ пж-

## ФРАНЦИЯ ВЗЕМА ВОЕННИ МЪРКИ

Ню-Йоркъ 30. (ТАСС) Асошейтедъ пресъ съобщава отъ Анверсъ, че генералъ Вейгандъ заповѣдалъ на френскитъ военни власти да засилатъ противовъздушната отбрана въ всичкитъ френски колониални владения въ Северна Африка. Този фактъ предизвика голѣма възбуда въ тукашните политически срѣди, които виждатъ въ него актъ на враждебностъ спрямо Англия. Изобщо напоследъкъ въ американската столица се гледа съ голѣ-

мо недовѣрие на френското официално поведение.

### АНГЛИЙСКИЯ ГЛАВНОКОМАНДУЮЩЪ ВЪ КРИТЪ УБИТЪ

Дамаскъ 30. (ГТА) Радиостанцията отъ Кайро съобщава, че самолетътъ въ който се намирали новозеландския генералъ Фрайбергъ, главнокоман-

доущъ британскитъ военни сили въ островъ Притъ и сътрудника му Гейбъръ на пжтъ за Александрия е падналъ на земята и се подпалилъ. Генералъ Фрайбергъ е билъ убитъ на мѣсто, а Притъ билъ тежко раненъ и отнесенъ въ болница. Причинитъ за това крушение сж още неизвестни.

карджиевъ, директоръ на Българската земя къмъ Министерството на земедѣлието, който ръководи всички работи по окончателното уреждане на поземления режимъ у насъ и настъпането на преселниците отъ сев. Добруджа. Вчера г. г. Бакарджиевъ замина за Силистра и Тутраканъ.

Вчера сж пристигнали въ Т у т р а к а н ъ още 346 нови преселници отъ Тулна. Тѣ сж били приети много сърдечно, дадена имъ била топла храна. Новитъ преселници шѣли да бждатъ настанени въ южна Добруджа и нѣкои градове отъ старото Царство.

Днесъ ще стане провѣрката на трафика въ гр. Добричъ. За тази целъ отъ 5 ч. с. до 12 ч. полунощъ органитъ на полицейското коменданство, подпомогнати отъ войскови части, ще следятъ колео пешеходци, каруци, моторни коли, мотоциклети, велосипеди, трактори и др. превозни срѣдства ще влѣзатъ и излѣзатъ отъ града ни. Така извършена статистика е отъ голѣмо значение за редица важни мѣроприятия.

Въ отговоръ на нѣкои запитвания въ връзка съ откри-

ването на панаира, дѣлжимъ съобщимъ, че редакцията нѣма никакви сведения въ това отношение.

Получаваме оплакване за посжжване на минералната вода и обстоятелството, че нѣкои търговци сж предлагали тази вода само при условие да имъ бжде платено (а не повърнато) стѣклото. Никѣде не съществува тази необяснима практика.

На 8 юний, следъ обѣдъ, д-ство „Добруджански юнакъ“ устройва голѣмо градинско увеселение съ много юнашки игри, забави и голѣми изненади.

20 юний е срокътъ за доброволното изплащане на втората третинка отъ общинските данѣци.

УПРАВИТЕЛНИЯ съветъ на мѣстното туристическо д-во „Калиакра“ поканва всички свои членове да присѣжтствуватъ на „Другарската срѣзца“, която ще се състои довечера въ 8 и пл. часа вечерята въ градското казино.

Ай-Орманско Селско Общинско Управление, Добришка околия

## О б я в л е н и е № 1644

с. Ай-Орманъ 26 май 1941 год.

Ай-Орманското селско общинско управление Добришка околия обявява, че на шестнадесетия денъ отъ датата на настоящето въ канцеларията на общинското управление отъ 8 до 12 часа преди обѣдъ ще се произведе търгъ съ явно наддаване за отдаването подъ наемъ първата косидба на люцериновата ливада отъ 148 дек. собственостъ на скотовѣдния фондъ при общината, находяща се въ м. „Янакларски пжтъ“ землището на с. Ай-Орманъ.

Наема ще се събира въ предплата. Всички разноси по търга сж за смѣтка на наемателя. Законъ на Б. О. П. задължителенъ.

Тържнитъ книжа сж на разположение въ общинското управление.

ОТЪ УПРАВЛЕНИЕТО

## КИНО „СПЛЕНДИДЪ“

очарователната АЛИДА ВАЛИ  
безсърдечниятъ АМЕДО НАЗАРИ

ВСЯКИ ТРЪБВА ДА ВИДН ПОТИ ШЛАГЕРЪ

Петъкъ 30 т.м., събота т.м. и недѣля 1 юний  
прожектира най-голѣмиятъ филмъ на сезона

ВАНИНА ВАНИНИ

## ГРАЖДАНИ НА ДОБРИЧЪ

На 1 юний т. г. се открива десетдневния про-  
чутъ изъ цѣлата страна ДОБРИШКИ ПАНАИРЪ

НЕ ПРОПУСКАЙТЕ НИТО ЕДИНЪ СЛУЧАЙ  
ШИРОКО ДА ПРОАГИТИРАТЕ ПАНАИРА !

Ще се продаватъ есѣкакви стоки, земе-  
дѣлско-стопански произведения и добитѣкъ

Търговци, уведомете познатитъ ви тър-  
говци изъ вътрешността на страната !